

MULTINATIONAL PROGRAMS SUCCESS THROUGH LIFECYCLE MANAGEMENT

Colonel inginer Vasile ȘERBĂNESCU*

Locotenent colonel drd. Atena VIȚĂLUȘ**

* Departamentul pentru armamente

** Corpul de control și inspecție

Abstract

In response to the recommendations on Multinational Approaches, the North Atlantic Council tasked responsible bodies to continue their efforts to improve existing NATO multinational programmes, to apply the relevant lessons learned in developing and executing future programmes, and to investigate the feasibility of drawing up a set of general principles and/or guidelines for multinational programmes. On April 2009, at the Conference of National Armaments Directors (CNAD) meeting, Jaap de Hoop Scheffer, Secretary General of NATO, said „For certain critical enabling capabilities, the multinational approaches will be the only viable and affordable solution. This is why I remain firmly convinced that well-managed multinational programmes hold the key to improving our overall capabilities, and particularly in these times of economic constraints”[1].

1. INTRODUCERE

Sprijinirea utilizării într-o sferă mai mare a soluțiilor multinaționale este menționată în declarația summitului desfășurat la Strasbourg / Kehl, în 4 aprilie 2009 cu prilejul participării șefilor de state și de guverne la reuniunea Consiliului Nord Atlantic, astfel: „45. ...*We support the greater use of multinational solutions for additional capability development including increased collective responsibility for logistics. We will also continue to pursue many of these initiatives in the*

existing framework of NATO-EU cooperation in capability development” [2]. Ca răspuns la recomandările pe linia abordărilor multinaționale, Consiliul Nord Atlantic a însărcinat organismele responsabile pentru supravegherea programelor multinaționale să-și continue eforturile în vederea îmbunătățirii programelor multinaționale NATO deja existente, aplicând experiența / lecțiile relevante acumulate în executarea și dezvoltarea viitoarelor programe și să investigheze fezabilitatea redactării unui set de principii generale și / sau directive pentru programele multinaționale.

Un portofoliu bogat cu documentație deja există în Acordurile NATO, Acordurile de Standardizare (STANAGs), precum și în Publicațiile Alianței (APs) pentru susținerea cooperării multinaționale. În anul 2005, un pas important în dezvoltarea unei directive privind derularea programelor NATO în concordanță cu practica comercială l-a reprezentat aprobarea de către Consiliu a unei Politici NATO pentru Managementul Ciclului de Viață al Sistemelor (SLCM), dezvoltat de Grupul pentru Managementul pe Ciclul de Viață (LCMG-AC/327) și bazat pe standardul ISO/IEC 15288. Implementarea ghidului pentru această politică s-a făcut o dată cu publicarea sub titlul Etape și Procese ale Ciclului de Viață al Sistemelor AAP-48-NATO.

2. MANAGEMENTUL CICLULUI DE VIAȚĂ AL SISTEMULUI

Un „Ciclu de viață al Sistemului” reprezintă o evoluție în timp a unui sistem de la concepție până la retragere. Managementul Ciclului de Viață al Sistemului (SLCM) înseamnă aplicarea proceselor de management pentru a activa și susține ciclul de viață al sistemului, subliniind intenția de a diminua riscul, de a reduce durata achizițiilor și de a identifica, cuantifica și controla Costul Ciclului de Viață, de la cea mai incipientă oportunitate posibilă. SLCM furnizează o bază pentru programul de formare și execuție a unui sistem.

NATO a adoptat SLCM prin Politica NATO pentru Managementul Ciclului de Viață al Sistemelor, în anul 2006. Această politică este bazată pe standardul ISO/IEC 15288 care furnizează cadrul de lucru pentru aplicarea SLCM livrării sistemelor astfel încât acestea să își îndeplinească cerințele în timpul vieții de funcționare. Scopul Politicilor NATO este de a obține o abordare integrată a livrării capabilităților de apărare în cadrul operațiilor NATO. Scopul îl reprezintă eficientizarea și livrarea, utilizarea și întreținerea eficientă a capabilităților NATO.

Aplicarea SLCM este bazată pe următoarele principii:

- Angajamentul față de Managementul Ciclului de Viață a Sistemelor
Aceasta necesită angajare pe linia unei abordări integrate, bazată pe procesele și activitățile ciclului de viață al sistemelor, a tuturor părților implicate, precum și adoptarea unor procese majore necesare îndeplinirii obiectivelor.

- Cooperare și interoperabilitate
Statele și NATO au responsabilitatea de a furniza sisteme care să întrunească nevoile Alianței referitoare la capabilitate și interoperabilitate. Implementarea SLCM permite ca aceste cerințe să fie îndeplinite prin cooperare și standardizare.

- **Eficiență**

Utilizarea eficientă și economică a resurselor naționale și ale NATO este esențială pentru Alianță pentru susținerea operațiilor militare. Implementarea SLCM permite achiziționarea, folosirea, mentenanța și scoaterea din uz eficientă a sistemelor.

- **Colaborarea cu industria**

SLCM necesită o relație strânsă cu industria, utilizarea la maximum a standardelor civile, exploatarea deplină a noilor tehnologii și diseminarea domeniului de expertiză în scopul de a beneficia de cele mai bune practici comerciale.

- **Calitate**

Capabilitățile de apărare depind într-o mare măsură de calitatea sistemelor. Calitatea este cel mai bine obținută printr-o abordare integrată a sistemelor pe toată perioada ciclului de viață.

3. PREMISE PENTRU INIȚIEREA, EXECUȚIA ȘI DERULAREA PROGRAMELOR MULTINAȚIONALE

3.1. Dorința Alianțelor este de spori abordarea multinațională așa cum este definită în declarația summitului NATO de la Strasbourg/Kehl - "Noi (Șefii de state și de guverne) sprijinim utilizarea crescută a soluțiilor multinaționale pentru dezvoltarea de noi capabilități".

3.2. Un „program” este răspunsul la nevoia unei capabilități, așa cum este identificată în Procesul de Planificare a Apărării, și reprezintă achiziția de resurse suport pentru îndeplinirea acestei nevoi.

3.3. „Multinațional” indică doar alocarea resurselor și a efortului între statele membre, din punctul de vedere al mijloacelor alese pentru desăvârșirea capabilității dorite de NATO.

3.4. „Inițierea” implică participarea tuturor statelor, „execuția” necesită implicarea tuturor statelor sau doar a unora dintre ele, în funcție de alocări, iar „utilizarea operațională” presupune că toate statele sunt pregătite să interacționeze, dacă ar fi nevoie, cu capabilitatea rezultată.

4. PRINCIPII GENERALE NECESARE OBȚINERII SUCCESULUI ÎN PROGRAMELE MULTINAȚIONALE

Principiile generale necesare obținerii succesului în programele multinaționale pot fi următoarele:

- ◆ Acordul tuturor statelor interesate de capabilitatea cerută;
- ◆ Angajamentul statelor participante la program, în vederea cooperării atât pentru interesul comun cât și pentru interesul fiecărei națiuni în parte;
- ◆ Așteptări comune, înțelese și acceptate referitoare la program.

5. DIRECȚII NECESARE OBȚINERII SUCCESULUI ÎN PROGRAMELE MULTINAȚIONALE

Direcțiile pot fi sintetizate pe linia elementelor necesare pentru fiecare din cele 3 principii, astfel încât acestea să poată fi îndeplinite.

5.1. Direcții pe linia „Acordului tuturor statelor interesate de capabilitatea cerută”:

- Stabilirea unor cerințe agreate, înțelese și bine definite:
  - alinierea la doctrina națională / NATO;
  - întrunirea cerințelor operaționale ale fiecărei națiuni;
  - identificarea obiectivelor de interoperabilitate;
  - abordarea ciclului de viață și luarea în considerare a disponibilității;
- Considerarea posibilelor interfețe, interacțiuni cu statele care nu participă la program.

5.2. Direcții pe linia „Angajamentului statelor participante la program, în vederea cooperării atât pentru interesul comun cât și pentru interesul fiecărei națiuni în parte”:

- Stabilirea indicilor de observare și a termenelor de livrare într-un mod realist și de comun acord – ținând cont de procedurile naționale de aprobare;
- Stabilirea modului de angajare a resurselor programului – umane, materiale, financiare;
- Urmărirea în cadrul programelor și a contractelor a scopului final;
- Stabilirea acordurilor structurate pentru:
  - asumarea riscurilor, luarea deciziilor și stabilirea bugetelor;
  - asumarea costurilor și luarea deciziilor;
  - transferul tehnologic;
  - schimbul de informații;
  - participarea industrială, de la o etapă incipientă, incluzând penalitățile;
  - alinierea la procesul național de aprobare;
  - managementul programului și atribuirea responsabilităților;
  - standardele ce vor fi adoptate prin intermediul ciclului de viață (ex: dezvoltare, producție, operaționalizare și certificare);
- Adoptarea abordării managementului sistemelor pe ciclul de viață, de exemplu în acord cu ISO/IEC 15288;
- Perspectiva managementului pe ciclul de viață al sistemelor prin abordarea echipei integrate de proiect;
- Aprobarea aranjamentelor de securitate a furnizărilor, de către participanți.

5.3. Direcții pe linia „Așteptărilor comune, înțelese și acceptate, referitoare la program”:

- Nivelurile actuale ale tehnologiei agreate pentru a fi urmărite în program;
- Standardele și metodologiile agreate de asigurare a calității;

- Gradele de acceptare a flexibilității în cerințele întâlnite. De exemplu pentru dezvoltarea spirală;
- Acordul privind locația și utilizarea operațională incluzând ambianța desfășurării;
- Acordul privitor la serviciile de suport logistic (Suportul Logistic Integrat pentru Programele Multinaționale);
- Expunerea beneficiilor așteptate de către fiecare stat participant la program.

6. CONCLUZII

Această abordare răspunde cerințelor NATO în vederea dezvoltării propunerilor unui set de principii generale și direcții pentru programe multinaționale. Sub egida Conferinței Directorilor Naționali pentru Armamente, un volum reprezentativ de activități este disponibil pentru națiunile angrenate și pentru echipele de management, în cadrul programelor multinaționale.

Obținerea succesului în programele multinaționale se va baza pe utilitatea acestor propuneri, acceptarea unor direcții cadru de către statele participante, pe necesitatea unei analize ulterioare, precum și pe dezvoltarea acestor propuneri prin intermediul PAPS - Sistemul de Programare a Armamentelor pe Faze.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Jaap de Hoop Scheffer, Secretarul General al NATO, Bruxelles, 30.04.2009, http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_53514.htm?selectedLocale=en;
- [2] Declarația summitului desfășurat la Strasbourg/Kehl, 04.04.2009, cu prilejul participării șefilor de state și de guverne la reuniunea Consiliului Nord Atlantic, http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_52837.htm.